

Rechtspraak 2010

TER INLEIDING

Artikel 16.4.65 van het decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid voorziet een geanonimiseerde publicatie van de uitspraken van het Milieuhandhavingscollege op de website én in een jaarlijks verslagboek.

Voorliggende publicatie bundelt dan ook de geanonimiseerde versies van de uitspraken van het Milieuhandhavingscollege in 2010:

- beslissing MHHC-10/1-VK van 30 september 2010
- beslissing MHHC-10/2-VK van 15 december 2010
- beslissing MHHC-10/3-VK van 15 december 2010
- beslissing MHHC-10/4-VK van 15 december 2010
- tussenbeslissing MHHC-10/5-VK van 15 december 2010

Deze versies zijn ook terug te vinden op de website www.mhhc.be.

Als extraatje bevat deze publicatie ook een chronologische index met een overzichtelijke weergave van enkele basisgegevens van de verschillende beslissingen én is er bij elke beslissing een 'kopje' toegevoegd.

CHRONOLOGISCHE INDEX VAN DE BESLISSINGEN

Beslissing MHHC-10/1-VK van 30 september 2010

Milieumisdrijf

Proces-verbaal van de lokale politie (politiezone Midow)

Procureur des Konings van Kortrijk

Afvalverbranding in de openlucht

Schending van:

- artikel 4, §1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning;
- artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning;
- artikel 4.4.1.1. van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne;
- de artikelen 12, 13, §1, en 14, §1, van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen;
- artikel 5.2.1.1, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 december 2003 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer.

Het beroep is ontvankelijk en gegrond: de opgelegde bestuurlijke geldboete wordt verminderd

Beslissing MHHC-10/2-VK van 15 december 2010

Milieumisdrijf

Proces-verbaal van de lokale politie (politiezone Assenede-Evergem)

Procureur des Konings van Gent

Afvalverbranding in de openlucht

Schending van:

- artikel 4, §1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning;
- artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning;
- artikel 4.4.1.1. van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne;
- de artikelen 12, 13, §1, en 14, §1, van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen;
- artikel 5.2.1.1, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 december 2003 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer.

Het beroep is ontvankelijk doch ongegrond: de bestreden beslissing wordt bevestigd

Beslissing MHHC-10/3-VK van 15 december 2010

Milieumisdrijf

Proces-verbaal van de Mestbank – Vlaamse Landmaatschappij West-Vlaanderen

Procureur des Konings van Kortrijk

Niet-emissiearm opbrengen van dierlijke mest op de bodem

Schending van artikel 22, §1, 2°, b) van het decreet van 22 december 2006 houdende bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen

Het beroep is ontvankelijk doch ongegrond: de bestreden beslissing wordt bevestigd

Beslissing MHHC-10/4-VK van 15 december 2010

Milieumisdrijf

Proces-verbaal van het Agentschap voor Natuur en Bos

Procureur des Konings van Dendermonde

Omzetten van percelen historisch permanent grasland in een valleigebied en een habitatrichtlijng gebied naar maïsakker zonder te beschikken over een natuurvergunning

Schending van:

- artikel 13, §4 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu
- artikel 9, 1°, e) en 5° en artikel 10, §1, 1° van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het natuurdecreet.

Het beroep is ontvankelijk en gegrond: de bestreden beslissing wordt vernietigd

Tussenbeslissing MHHC-10/5-VK van 15 december 2010

Milieu-inbreuk

Verslag van vaststelling van lokale politie Antwerpen

Vervoer van uitgegraven bodem zonder te beschikken over een transportdocument

Schending van artikel 191 van het besluit van de Vlaamse regering van 14 december 2007 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering en de bodembescherming

De debatten worden ambtshalve heropend: de partijen kunnen een aanvullende memorie indienen

Milieuhandhavingscollege

Beslissing MHHC-10/1-VK van 30 september 2010

Milieumisdrijf – Toepassing van artikel 16.4.29 DABM

In de zaak van

De heer [...]
wonende te [...],
hierna “de verzoekende partij”

tegen

Het VLAAMSE GEWEST

vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering voor wie optreedt mevrouw Sigrid RAEDSCHELDERS,
afdelingshoofd van de afdeling Milieuhandhaving, Milieuschade en Crisisbeheer van het Departement
Leefmilieu, Natuur en Energie van de Vlaamse overheid,
hierna “de verwerende partij”

ingeschreven in het register van de beroepen onder nummer **10/MHHC/1-M**

heeft het Milieuhandavingscollege het volgende overwogen:

1. Voorwerp van het beroep en verloop van de rechtspleging

1.1. Bij brief van 9 juni 2009 verwijst de procureur des Konings te Kortrijk het dossier door naar de gewestelijke entiteit.

Op 6 januari 2010 legt de gewestelijke entiteit bij beslissing nummer 09/AMMC/2-M/LDF aan de verzoekende partij een bestuurlijke geldboete op van 103 euro vermeerderd met de opdecimen van toepassing in strafzaken, hetzij in totaal 566,50 euro. De kennisgeving van deze beslissing aan de verzoekende partij gebeurt op 18 januari 2010 met een ter post aangetekende brief.

1.2. Met een brief van 4 februari 2010, aangetekend ter post aangeboden op 9 februari 2010, stelt de verzoekende partij tegen voornoemde beslissing beroep in bij het Milieuhandavingscollege. Dit beroep beoogt de vermindering van de bestuurlijke geldboete.

In de brief is geen inventaris van de overtuigingsstukken opgenomen. Evenmin voegt de verzoekende partij er overtuigingsstukken aan toe.

De verwerende partij dient een dossier met stukken, op grond waarvan de gewestelijke entiteit haar beslissing heeft genomen, alsmede een memorie van antwoord bij de griffie in. De verzoekende partij dient geen memorie van wederantwoord in.

1.3. Het beroep is voor behandeling vastgesteld op de openbare zitting van 2 september 2010.

De verzoekende partij, hoewel regelmatig opgeroepen, is ter zitting noch aanwezig noch vertegenwoordigd. De verwerende partij is vertegenwoordigd door mevrouw Sigrid RAEDSCHELDERS.

Bestuursrechter Peter SCHRYVERS brengt verslag uit. De verwerende partij is in haar verweer gehoord.

De debatten worden gesloten en de zaak wordt voor uitspraak in beraad genomen.

2. Ontvankelijkheid

2.1. Het beroep, ingesteld op 9 februari 2010 met een ter post aangetekende brief, is tijdig en regelmatig naar vorm.

Er stellen zich geen problemen met betrekking tot de ontvankelijkheid van het beroep en de verwerende partij werpt desbetreffend evenmin excepties op.

2.2. Het beroep is ontvankelijk.

3. Feiten

3.1. De lokale politie van de politiezone Midow stelt op 9 mei 2009 te [...] ten laste van de verzoekende partij een proces-verbaal op wegens *"Inbreuken op de wetgeving inzake de bescherming van de luchtkwaliteit"*, met name het verbranden van papier, karton en een oud paardendecken in een stalen ton in openlucht.

De politie stelt vast dat de ton met brandend afval zich bevindt *"net onder de overhangende kruinen van de bomen van de burens"* en dat *"deze gevuld is tot halverwege met reeds verbrande zaken"*.

De verzoekende partij bekent in het proces-verbaal dat zij afvalstoffen in openlucht heeft verbrand en dat zij er weet van heeft dat dit verboden is. Zij beweert dat het de eerste maal is dat ze dit deed.

4. Beoordeling

4.1. De gewestelijke entiteit kwalificeert de vastgestelde feiten als milieumisdrijven in de zin van artikel 16.1.2, 2°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna DABM) en meer bepaald als schendingen van:

- artikel 4, §1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning;
- artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning;
- artikel 4.4.1.1. van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne;
- de artikelen 12, 13, §1, en 14, §1, van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen;
- artikel 5.2.1.1, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 december 2003 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer.

4.2. De verzoekende partij betwist de lastens haar vastgestelde feiten niet maar betwist de omstandigheden die de gewestelijke entiteit in aanmerking neemt bij het bepalen van de hoogte van de boete. Ze houdt voor dat ze de feiten voor het eerst heeft gepleegd. Tevens betwist ze, onder verwijzing naar de ruimtelijke scheiding tussen de bomen en de ton, dat de ton derwijze was geplaatst dat het risico op het overslaan van het vuur naar de bomen reëel was. Tenslotte laat ze ook gelden dat ze niet wist dat het verbranden van afval verboden is. De verzoekende partij vraagt om die redenen een vermindering van de geldboete.

4.3. Luidens artikel 16.4.29 van het DABM wordt de hoogte van de geldboete afgestemd op de ernst van het milieumisdrijf waarbij rekening wordt gehouden met de frequentie en de omstandigheden waarin het misdrijf werd gepleegd of beëindigd.

4.3.1. Met betrekking tot de ernst van het milieumisdrijf wijst de bestreden beslissing erop dat verbranding van afvalstoffen in openlucht gepaard gaat met emissies van schadelijke stoffen die *“diverse negatieve gevolgen voor het leefmilieu en de menselijke gezondheid kunnen hebben”*. Dergelijke overwegingen zijn niet kennelijk onredelijk en worden niet door de verzoekende partij tegengesproken.

4.3.2. Het valt af te leiden uit de bestreden beslissing dat de gewestelijke entiteit bij het bepalen van de omvang van de bestuurlijke geldboete geen rekening heeft gehouden met de frequentie van het plegen van het milieumisdrijf. Ten andere, de memorie van antwoord bevestigt zulks. De door de verzoekende partij ingeroepen beroepsbrief dat het *“de EERSTE keer was”* doet om deze reden dan ook niet ter zake.

4.3.3. De omstandigheden dat *“het vuur zich situeerde in de dichte nabijheid van de woning van de klager”* en dat *“de ton geplaatst was onder de hangende kruinen van de woning”* (bedoeld wordt “van de bomen”) met geur- en rookhinder tot gevolg, respectievelijk met een groot risico tot overslaan van het vuur op de bomen, zijn volgens de bestreden beslissing medebepalend geweest bij het begroten van het bedrag van de bestuurlijke geldboete.

Volgens het proces-verbaal zou de ton *“net onder de overhangende kruinen van de bomen van de bureu”* opgesteld staan. Het opgestelde proces-verbaal is op dit punt vrij vaag en biedt ter zake geen uitsluitel. Hoeveel de afstand tussen de ton en de bomen bedraagt, wordt zelfs niet bij benadering meegedeeld en de als bijlage bij het proces-verbaal gevoegde fotoreportage geeft daarover evenmin uitsluitel, waardoor het risico op het overslaan van het vuur op de bomen onduidelijk blijft.

Het proces-verbaal waarin de feiten worden vastgesteld, heeft geen bijzondere bewijswaarde. Opdat een proces-verbaal omtrent de vaststelling van een milieumisdrijf zou kunnen gelden tot bewijs van het tegendeel, is, zoals bepaald is door artikel 16.3.24, eerste lid, van het DABM, gelezen in samenhang met artikel 16.3.1, § 1, van het DABM, vereist dat het opgesteld is door één van de in laatstgenoemd artikel omschreven categorieën van toezichthouders. Nu het proces-verbaal in kwestie niet is opgesteld door één van deze categorieën van toezichthouders maar door een politieambtenaar in het kader van zijn algemene vaststellingsbevoegdheid, kan het enkel bewijswaarde hebben als inlichting.

Dat ten gevolge van de verbranding van de afvalstoffen in openlucht de buur “*een directe merkbare overlast, met name geur- en rookhinder ondervond*”, blijkt niet uit de stukken van het dossier.

De door de gewestelijk entiteit aangehaalde verzwarende omstandigheden zijn derhalve niet afdoend naar recht bewezen en mogen niet in aanmerking worden genomen bij het bepalen van de hoogte van de bestuurlijke geldboete.

4.3.4. De bewering van de verzoekende partij, als zou zij “niet op de hoogte geweest zijn dat dit afval niet mocht verbrand worden”, is volstrekt ongeloofwaardig nu zij in het proces-verbaal van verhoor het tegendeel verklaart.

4.4. Het in aanmerking nemen bij het bepalen van de hoogte van de geldboete van omstandigheden die niet afdoend naar recht zijn bewezen, houdt een schending in van artikel 16.4.29 van het DABM en van de motiveringsverplichting als beginsel van behoorlijk bestuur.

Het door de verzoekende partij ingestelde beroep is bijgevolg gegrond in de mate dat het de vermindering van de opgelegde bestuurlijke geldboete beoogt. In toepassing van artikel 16.4.19, §3, 2°, van het DABM wordt de bestuurlijke geldboete verminderd tot 90 euro te vermeerderen met de opdecimen van toepassing in strafzaken, hetzij in totaal 495 euro.

4.5. De behandeling van het beroep voor het Milieuhandhavingscollege heeft geen aanleiding gegeven tot het uitstaan van kosten zodat een beslissing over de kosten van het geding zonder voorwerp is.

Om deze redenen beslist het Milieuhandhavingscollege:

1. Het door de verzoekende partij ingestelde beroep is ontvankelijk en gegrond.
2. De bestreden beslissing wordt hervormd en de opgelegde bestuurlijke geldboete verminderd tot 90 euro vermeerderd met de opdecimen van toepassing in strafzaken, hetzij 495 euro in totaal.

Deze beslissing is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 30 september 2010 door het Milieuhandhavingscollege samengesteld uit:

Jan HEYMAN	Voorzitter
Carole M. BILLIET	Ondervoorzitter
Ludo DE JAGER	Bestuursrechter
Luk JOLY	Bestuursrechter
Josef NIJS	Bestuursrechter
Peter SCHRYVERS	Bestuursrechter

bijgestaan door

Xavier VERCAEMER	Griffier
------------------	----------

De griffier,

De voorzitter,

Xavier VERCAEMER

Jan HEYMAN

Milieuhandhavingscollege

Beslissing MHHC-10/2-VK van 15 december 2010

Milieumisdrijf – 1. Toepassing van artikel 16.4.29 DABM –
2. Subsidiair verzoek tot betaling van de geldboete in schijven – Onbevoegdheid van het MHHC

In de zaak van

de heer [...]
wonende te [...],
hierna de verzoekende partij te noemen,

tegen

het VLAAMSE GEWEST,
vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, voor wie optreedt mevrouw Sigrid RAEDSCHELDERS,
afdelingshoofd van de afdeling Milieuhandhaving, Milieuschade en Crisisbeheer van het Departement
Leefmilieu, Natuur en Energie van de Vlaamse overheid,
hierna de verwerende partij te noemen,

ingeschreven in het register van de beroepen onder nummer **10/MHHC/2-M,**

heeft het Milieuhandavingscollege het volgende overwogen:

1. Voorwerp van het beroep

Het beroep is gericht tegen de niet-gedateerde beslissing nummer 09/AMMC/27-M/AR van de gewestelijke entiteit waarbij aan de verzoekende partij een alternatieve bestuurlijke geldboete van 90 euro wordt opgelegd, vermeerderd met de opdecieimen die van toepassing zijn voor de strafrechtelijke geldboeten, aldus gebracht op 495 euro, dit wegens de verbranding van afvalstoffen in de openlucht.

2. Verloop van de rechtspleging

2.1. Met een brief van 13 augustus 2009 meldt de procureur des Konings van Gent, overeenkomstig artikel 16.4.33 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna DABM), aan de gewestelijke entiteit dat hij dit dossier niet strafrechtelijk zal behandelen.

Met een brief van 18 september 2009 brengt de gewestelijke entiteit de verzoekende partij op de hoogte van haar voornemen om een alternatieve bestuurlijke geldboete op te leggen en nodigt zij de verzoekende partij uit om schriftelijk haar verweer mee te delen.

Met een brief van 29 september 2009 bezorgt de verzoekende partij haar verweer aan de gewestelijke entiteit.

De gewestelijke entiteit legt met de beslissing nummer 09/AMMC/27-M/AR de voormelde alternatieve bestuurlijke geldboete op.

De kennisgeving van deze beslissing aan de verzoekende partij gebeurt op 13 april 2010 met een aangetekende brief.

2.2. Met een brief van 28 april 2010 stelt de verzoekende partij beroep in tegen die beslissing bij het Milieuhandavingscollege. Deze brief is aangetekend verstuurd op 28 april 2010 maar kwam pas op 12 mei 2010 bij het Milieuhandavingscollege toe.

Dat beroep beoogt de vermindering of kwijtschelding van de alternatieve bestuurlijke geldboete.

In de brief is geen inventaris van de overtuigingsstukken opgenomen. De verzoekende partij voegt ook geen overtuigingsstukken toe.

De verwerende partij dient op 18 mei 2010 bij de griffie een dossier in met stukken, op grond waarvan de gewestelijke entiteit haar beslissing heeft genomen.

De verwerende partij dient op 22 juli 2010 een memorie van antwoord in.

De verzoekende partij dient geen memorie van wederantwoord in.

2.3. Het beroep is voor behandeling vastgesteld op de openbare zitting van 9 november 2010.

De verzoekende partij, die regelmatig is opgeroepen, is op de zitting niet aanwezig noch vertegenwoordigd. De verwerende partij is vertegenwoordigd door mevrouw Sigrid RAEDSCHELDERS.

Bestuursrechter Peter SCHRYVERS brengt verslag uit.

De verwerende partij is in haar verweer gehoord.

De debatten worden gesloten en de zaak wordt voor uitspraak in beraad genomen.

3. Ontvankelijkheid

3.1. Het beroep dat is ingediend op 28 april 2010 met een aangetekende brief, is tijdig en regelmatig naar vorm.

Er stellen zich geen problemen met betrekking tot andere aspecten van de ontvankelijkheid van het beroep en de verwerende partij werpt desbetreffend geen excepties op.

3.2. Het beroep is ontvankelijk.

4. Feiten

4.1. De lokale politie van de politiezone Assenede-Evergem stelt op 14 juli 2009 in [...] ten laste van de verzoekende partij een proces-verbaal op wegens *“Inbreuken op de wetgeving inzake afvalverbranding, gepleegd door een particulier”*, namelijk het verbranden van bouwafval in de openlucht. Er liggen *“6 multiplexplaten in de vlammen”* en *“nog 12 platen op een stapel waarvan het de bedoeling was dat deze eveneens zouden vernietigd worden onder de vorm van verbranding.”*

De politie stelt vast dat de verzoekende partij bij de vuurhaard aanwezig is en *“zijn voorzorgen heeft genomen in het kader van de brandveiligheid door de vuurhaard aan te leggen op een ondergrond van aarde zonder enige begroeiing”* en dat *“hij beschikt over water in de onmiddellijke omgeving teneinde bluswerken aan te vatten mocht het vuur alsnog beginnen uitbreiden.”*

Het proces-verbaal vermeldt ook dat er vlammen met zwarte rook opstijgen en dat de afstand ten opzichte van de dichtste huizen ca. 10-15 meter is. De verzoekende partij dooft op vraag van de politie het vuur.

4.2. In het proces-verbaal van verhoor verklaart de verzoekende partij onder meer:

“Uit de vaststellingen blijkt dat ik multiplexplaten aan het verbranden ben. De afstand tot de huizen is ca. 10-15 meter. Ik wens hieraangaande volgende te verklaren.

Heden rond 11.40 uur heb ik mijn werkzaamheden aangevat. ik had in totaal 18 multiplexplaten die ik wou verbranden. Ik stak enkele platen in brand op zandgrond (aarde) teneinde uitbreiding van het vuur te vermijden. Op het ogenblik van uw vaststellingen bestond de vuurhaard uit een 6-tal multiplexplaten (gedeeltelijk/volledig verbrand). Ik gebruikte geen enkele brandversneller. Ik stak met een aansteker de platen in brand. Op uw vraag doofde ik onmiddellijk het vuur.

Ik wens te benadrukken dat ik de nodige voorzorgen heb genomen in het kader van brandveiligheid door water in de onmiddellijke omgeving te hebben teneinde te blussen indien het vuur toch zou uitbreiden. Ik heb kennis genomen van de wettelijke bepalingen en zal deze respecteren. Ik wist niet dat het verboden was dergelijk vuur te stoken.

De multiplexplaten zijn afval van een houten constructie in huis. Ik ben verantwoordelijk voor de feiten. Ik handel als particulier.”

5. Beoordeling

5.1. De gewestelijke entiteit kwalificeert de vastgestelde feiten als milieumisdrijven als vermeld in artikel 16.1.2, 2°, van het DABM en meer bepaald als schendingen van:

- artikel 4, §1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning;
- artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning;
- artikel 4.4.1.1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne;
- de artikelen 12, 13, §1, en 14, §1, van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen;
- artikel 5.2.1.1, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 december 2003 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer.

5.2. De verzoekende partij betwist in haar verzoekschrift haar aansprakelijkheid. Zij stelt dat de aannemer [...] het vuur heeft aangestoken en dat zij bij de vuurhaard bleef *“voor de veiligheid daar ik vuur niet vertrouw”*. Daarom vraagt zij *“dat niet ik alleen wordt veroordeeld omdat ik toevallig de eigenaar ben.”*

Ondergeschikt vraagt zij om de geldboete *“in delen te mogen betalen”* gelet op haar financiële toestand.

5.3. Het standpunt van de verzoekende partij dat niet hij maar wel de aannemer [...] de multiplexplaten in brand stak, kan niet worden bijgetreden. De verzoekende partij had immers zowel in het proces-verbaal van verhoor als in haar verweerschrift van 29 september 2009 uitsluitend melding gemaakt van eigen acties:

- in het proces-verbaal van verhoor: *“ik stak met een aansteker de platen in brand. (...) Ik ben verantwoordelijk voor de feiten”*;
- in het verweerschrift: *“op 14 juli 2009 heb ik inderdaad een vuurtje gemaakt met restafval van hout (iets meer OSB dan hout)”*.

Vóór het indienen van het beroep maakt de verzoekende partij op geen enkel ogenblik gewag van de aannemer. Dit gebeurt pas in het verzoekschrift, maar deze bewering wordt op geen enkel ogenblik (noch in het verzoekschrift, noch in een memorie van wederantwoord, noch ter zitting en noch door een verzoek om getuigen op te roepen en te ondervragen) gesteund door andere feiten of verklaringen.

De verzoekende partij, en zij alleen, heeft dan ook het milieumisdrijf gepleegd.

5.4. Volgens artikel 16.4.29 van het DABM wordt de hoogte van de geldboete afgestemd op de ernst van het milieumisdrijf en wordt rekening gehouden met de frequentie en de omstandigheden waarin de vermoedelijke overtreder het milieumisdrijf heeft gepleegd of beëindigd.

5.4.1. Met betrekking tot de ernst van het milieumisdrijf wijst de bestreden beslissing erop dat de verbranding van afvalstoffen in de openlucht gepaard gaat met emissies van schadelijke stoffen die *“diverse negatieve gevolgen voor het leefmilieu en de menselijke gezondheid kunnen hebben.”*

5.4.2. Uit de bestreden beslissing kan afgeleid worden dat de gewestelijke entiteit bij de bepaling van de omvang van de bestuurlijke geldboete geen rekening heeft gehouden met de frequentie waarmee het milieumisdrijf is gepleegd. De memorie van antwoord bevestigt dat ook.

5.4.3. De gewestelijke entiteit beschouwt de vaststelling dat de vuurhaard gelegen was *“op ca. 10-15 meter van de dichtste huizen”*, met geur- en rookhinder tot gevolg en met een risico op overslaan van het vuur, als een verzwarende omstandigheid.

Deze verzwarende omstandigheid wordt terecht opgeheven door de verzachtende omstandigheid dat de verzoekende partij *“zijn voorzorgen had genomen in het kader van de brandveiligheid door de vuurhaard aan te leggen op een ondergrond van aarde zonder begroeiing”* en dat *“hij beschikt over water in de onmiddellijke omgeving teneinde bluswerken aan te vatten mocht het vuur alsnog beginnen uitbreiden.”*

5.4.4. De overwegingen waarop de bestreden beslissing gesteund is, zijn niet kennelijk onredelijk en worden door de verzoekende partij niet tegengesproken. De bestreden beslissing strijdt evenmin met de bepalingen van titel XVI van het DABM, noch met de beginselen van behoorlijk bestuur.

5.5. Het Milieuhandhavingscollege is niet bevoegd om de modaliteiten voor de betaling van de boete vast te leggen. Derhalve kan het niet ingaan op de vraag van de verzoekende partij om de boete *“in delen te mogen betalen.”* Dergelijk verzoek moet overeenkomstig artikel 16.5.4 van het DABM gericht worden aan de bevoegde ambtenaar, belast met de inning en invordering van de bestuurlijke geldboeten, bij het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie van de Vlaamse overheid.

5.6. De behandeling van het beroep door het Milieuhandhavingscollege heeft geen kosten met zich gebracht, zodat een beslissing over de kosten van het geding zonder voorwerp is.

Om deze redenen beslist het Milieuhandhavingscollege:

1. Het door de verzoekende partij ingestelde beroep is ontvankelijk doch ongegrond.
2. De bestreden beslissing van de gewestelijke entiteit met nummer 09/AMMC/27-M/AR wordt bevestigd.

Deze beslissing is uitgesproken in Brussel op de openbare zitting van 15 december 2010 door het Milieuhandhavingscollege, dat samengesteld is uit:

Jan HEYMAN	voorzitter
Carole M. BILLIET	ondervoorzitter
Ludo DE JAGER	bestuursrechter
Luk JOLY	bestuursrechter
Josef NIJS	bestuursrechter
Peter SCHRYVERS	bestuursrechter

bijgestaan door

Xavier VERCAEMER	griffier.
------------------	-----------

De griffier,

De voorzitter,

Xavier VERCAEMER

Jan HEYMAN

Milieuhandhavingscollege

Beslissing MHHC-10/3-VK van 15 december 2010

Milieumisdrijf – 1. Mestdecreet, verplichting tot emissiearm opbrengen van dierlijke mest (artikel 22 §1, 2°, b) decreet) – Toepassing bij vermenging van de mest met effluent –
2. Toepassing van artikel 16.4.29 DABM –
3. Subsidiair verzoek tot uitstel van betaling van de geldboete – Onbevoegdheid van het MHHC

In de zaak van

de heer [...]
wonende te [...],
hierna de verzoekende partij te noemen,

tegen

het VLAAMSE GEWEST,
vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, voor wie optreedt mevrouw Sigrid RAEDSCHELDERS,
afdelingshoofd van de afdeling Milieuhandhaving, Milieuschade en Crisisbeheer van het Departement
Leefmilieu, Natuur en Energie van de Vlaamse overheid,
hierna de verwerende partij te noemen,

ingeschreven in het register van de beroepen onder nummer **10/MHHC/3-M**,

heeft het Milieuhandhavingscollege het volgende overwogen:

1. Voorwerp van het beroep

Het beroep is gericht tegen de beslissing nummer 09/AMMC/32-M/AR van 27 april 2010 van de gewestelijke entiteit waarbij aan de verzoekende partij een alternatieve bestuurlijke geldboete van 64 euro wordt opgelegd, vermeerderd met de opdeciepen die van toepassing zijn voor de strafrechtelijke geldboeten, aldus gebracht op 352 euro, dit wegens het niet-emissiearm opbrengen van dierlijke mest op de bodem.

2. Verloop van de rechtspleging

2.1. Met een brief van 7 augustus 2009 meldt de procureur des Konings van Kortrijk, overeenkomstig artikel 16.4.33 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna DABM), aan de Mestbank – Vlaamse Landmaatschappij West-Vlaanderen dat hij dit dossier niet strafrechtelijk zal behandelen. Op 17 augustus 2009 bezorgt de VLM deze beslissing aan de gewestelijke entiteit.

Met een brief van 18 september 2009 brengt de gewestelijke entiteit de verzoekende partij op de hoogte van haar voornemen om een alternatieve bestuurlijke geldboete op te leggen en nodigt zij de verzoekende partij uit om schriftelijk haar verweer mee te delen.

Met een brief van 25 september 2009 bezorgt de verzoekende partij haar verweer aan de gewestelijke entiteit.

Op 27 april 2010 legt de gewestelijke entiteit de voormelde alternatieve bestuurlijke geldboete op.

De kennisgeving van deze beslissing aan de verzoekende partij gebeurt op 5 mei 2010 met een aangetekende brief.

2.2. Met een aangetekende brief van 1 juni 2010 stelt de verzoekende partij beroep in tegen die beslissing bij het Milieuhandhavingscollege.

Met dat beroep vraagt de verzoekende partij afstel of uitstel van betaling van de alternatieve bestuurlijke geldboete, minstens de boete te herzien tot een eventueel aanvaardbaar bedrag.

In de brief is geen inventaris van de overtuigingsstukken opgenomen. De verzoekende partij voegt ook geen overtuigingsstukken toe.

De verwerende partij dient op 14 juni 2010 bij de griffie een dossier in met stukken, op grond waarvan de gewestelijke entiteit haar beslissing heeft genomen.

De verwerende partij dient op 4 augustus 2010 een memorie van antwoord in.

De verzoekende partij dient geen memorie van wederantwoord in.

2.3. Het beroep is voor behandeling vastgesteld op de openbare zitting van 9 november 2010.

De verzoekende partij, die regelmatig is opgeroepen, is op de zitting niet aanwezig noch vertegenwoordigd. De verwerende partij is vertegenwoordigd door mevrouw Sigrid RAEDSCHELDERS.

Bestuursrechter Luk JOLY brengt verslag uit.

De verwerende partij is in haar verweer gehoord.

De debatten worden gesloten en de zaak wordt voor uitspraak in beraad genomen.

3. Ontvankelijkheid

3.1. Het beroep dat is ingediend op 1 juni 2010 met een aangetekende brief, is tijdig en regelmatig naar vorm.

Er stellen zich geen problemen met betrekking tot andere aspecten van de ontvankelijkheid van het beroep en de verwerende partij werpt desbetreffend geen excepties op.

3.2. Het beroep is ontvankelijk.

4. Feiten

4.1. Op 1 juli 2009 ontvangt de Mestbank – Vlaamse Landmaatschappij West-Vlaanderen een klacht inzake de niet-emissiearme aanwending van varkensmest op een perceel gelegen tussen de [...] en de [...] te [...]. De verbaliserende ambtenaar, die dezelfde dag ter plaatse gaat, stelt vast dat het perceel bemest is door de verzoekende partij, dat door het warme weer de meeste mest al is opgedroogd, dat de mest niet is ondergewerkt en dat de scherpe geur van varkensmest goed waarneembaar is.

Bij zijn verhoor stelt de verzoekende partij dat hij de dag tevoren vier aaltonnen van 15 ton mengeling effluent, afkomstig van mestverwerking, en zeugenmest heeft uitgespreid op het perceel. De verhouding in de mengeling schat hij op 10% zeugenmest en 90% effluent. Voorts stelt hij dat het zijn bedoeling was de mest onmiddellijk onder te werken en dat deze klacht het gevolg is van een burenruzie.

4.2. Op 13 juli 2009 stelt de verbaliserende ambtenaar proces-verbaal op dat hij op 14 juli 2009 toezendt aan de procureur des Konings van Kortrijk.

Op 31 juli 2009 ontvangt de verbaliserende ambtenaar van de verzoekende partij een aangetekende brief met verduidelijking over de vastgestelde feiten, meer bepaald dat de opgebrachte mest vooral effluent betreft. De verbaliserende ambtenaar verzendt deze brief eveneens aan de procureur des Konings.

5. Beoordeling

5.1. De gewestelijke entiteit kwalificeert het vastgestelde feit als milieumisdrijf als vermeld in artikel 16.1.2, 2°, van het DABM en meer bepaald als een schending van artikel 22, §1, 2°, b) van het Mestdecreet, zijnde het decreet van 22 december 2006 houdende bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen.

5.2. De verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift dat :

- de boete van 352 euro is veel te hoog voor het openspreiden zonder tijdig in te werken van 10 % zeugenmest en 90% effluent;
- alle bewijzen over het aanwezig zijn van effluent er zijn en effluent niet moet worden ingewerkt;
- de boete op grove wijze is tot stand gekomen aangezien zij het gevolg is van een klacht van haar buurman, die voor de rechtbank zal vervolgd worden wegens het toebrengen van slagen en verwondingen aan de verzoekende partij.

Verzoekende partij besluit met de vraag tot afstel van betaling of uitstel van betaling, minstens vraagt zij de boete te herzien tot een eventueel aanvaardbaar bedrag.

5.3. Volgens artikel 16.4.29 van het DABM wordt de hoogte van de geldboete afgestemd op de ernst van het milieumisdrijf en wordt rekening gehouden met de frequentie en de omstandigheden waarin de vermoedelijke overtreder het milieumisdrijf heeft gepleegd of beëindigd.

5.3.1. Met betrekking tot de ernst van het milieumisdrijf wijst de bestreden beslissing erop dat de helft van de emissies van ammoniak in Vlaanderen wordt veroorzaakt bij het uitspreiden van mest op

het land; dat het emissiearm opbrengen van dierlijke mest van essentieel belang is in het kader van alle inspanningen die moeten worden geleverd voor het behalen van de door Europa vooropgestelde normen, vertaald in het Belgische, respectievelijk Vlaamse ammoniakreductieplan; dat de niet-emissiearme aanwending van zeugenmest voldoende ernstig is om te worden gesanctioneerd met een alternatieve bestuurlijke geldboete; dat het uitspreiden van dierlijke mest *in casu* geen 100% effluenten uit mestverwerking betrof, waardoor de onderwerkingsplicht binnen twee uren na uitspreiding zoals bepaald in artikel 22, §1, 2°, b) van het Mestdecreet moest worden nageleefd en bijgevolg de vrijstelling van artikel 22, § 2 voor het opbrengen van effluenten van mestverwerking op het land niet van toepassing was.

Met betrekking tot de frequentie stelt de bestreden beslissing, zoals ook bevestigd in de memorie van antwoord, dat het niet blijkt dat verzoekende partij reeds eerder gelijkaardige feiten heeft gepleegd; dat de factor frequentie derhalve niet heeft geleid tot een verhoging van de geldboete.

Met betrekking tot de omstandigheden stelt de verwerende partij in haar memorie van antwoord dat in het verweer van verzoekende partij van 25 september 2009 geen argumenten werden aangebracht die wijzen op verzachtende of verzwarende omstandigheden zodat de factor omstandigheden *in casu* niet heeft geleid tot een verlaging of verhoging van het boetebedrag.

5.3.2. Milieukundig is het volgens het Vlaamse Mestactieplan van het grootste belang, in het kader van de Europese NEC-Richtlijn (Richtlijn 2001/81/EG van 23/10/2001) inzake nationale emissieplafonds voor bepaalde luchtverontreinigende stoffen (waaronder ammoniak uit dierlijke mest), ervoor te zorgen dat door onderwerking of emissiearm aanwenden van mest er zo weinig mogelijk ammoniak uit dierlijke mest in de atmosfeer gebracht wordt en dat de hoeveelheid ammoniak wordt gereduceerd.

Vermits de op het land gebrachte nutriënten zowel dierlijke mest als effluenten van de mestverwerking bevatten, wat de verzoekende partij ook toegeeft, is artikel 22, §1, 2°, b) van het Mestdecreet van toepassing. Volgens dat artikel moet dierlijke mest op niet-beteelde landbouwgrond worden opgebracht door middel van mestinjectie of door middel van het in twee opeenvolgende werkgangen uitspreiden en inwerken van mest. Daarbij moet de mest binnen twee uur na het uitspreiden zijn ingewerkt op het perceel in kwestie en moet op zaterdagen de dierlijke mest onmiddellijk worden ingewerkt. Volgens de verklaring van de verzoekende partij bij haar verhoor werd de dierlijke mest, gemengd met effluenten, opgebracht op 30 juni 2009, zijnde de dag voor de vaststelling. Het milieumisdrijf is dan ook bewezen.

Het feit dat, volgens de verzoekende partij, de klacht werd ingediend in het kader van een burenruzie, doet niets af aan de vaststelling dat er een overtreding van het Mestdecreet werd begaan, die sanctioneerbaar is.

5.3.3. De overwegingen waarop de bestreden beslissing gesteund is, zijn niet kennelijk onredelijk. Zij strijden niet met de bepalingen van titel XVI van het DABM, evenmin met de beginselen van behoorlijk bestuur.

5.4. Het Milieuhandhavingscollege is niet bevoegd om de modaliteiten voor de betaling van de boete vast te leggen. Derhalve kan het niet ingaan op de vraag van de verzoekende partij om de betaling van de boete te mogen uitstellen. Dergelijk verzoek moet overeenkomstig artikel 16.5.4 van het DABM gericht worden aan de bevoegde ambtenaar, belast met de inning en invordering van de bestuurlijke geldboeten, bij het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie van de Vlaamse overheid.

5.5. De behandeling van het beroep door het Milieuhandhavingscollege heeft geen kosten met zich gebracht, zodat een beslissing over de kosten van het geding zonder voorwerp is.

Om deze redenen beslist het Milieuhandhavingscollege:

1. Het door de verzoekende partij ingestelde beroep is ontvankelijk doch ongegrond.
2. De bestreden beslissing van de gewestelijke entiteit met nummer 09/AMMC/32-M/AR van 27 april 2010 wordt bevestigd.

Deze beslissing is uitgesproken in Brussel op de openbare zitting van 15 december 2010 door het Milieuhandhavingscollege, dat samengesteld is uit:

Jan HEYMAN	voorzitter
Carole M. BILLIET	ondervoorzitter
Ludo DE JAGER	bestuursrechter
Luk JOLY	bestuursrechter
Josef NIJS	bestuursrechter
Peter SCHRYVERS	bestuursrechter

bijgestaan door

Xavier VERCAEMER	griffier.
------------------	-----------

De griffier,

De voorzitter,

Xavier VERCAEMER

Jan HEYMAN

Milieuhandhavingscollege

Beslissing MHHC-10/4-VK van 15 december 2010

Milieumisdrijf – Natuurbehoud, natuurvergunningsplicht voor vegetatiewijzigingen –
Definitie Historisch permanent grasland (artikel 2, 5°, decreet Natuurbehoud) zoals toegelicht in
Bijlage IV besluit Natuurbehoud – Toepassing

In de zaak van

de heer [...],
wonende te [...],
hierna de verzoekende partij te noemen,

tegen

het VLAAMSE GEWEST,
vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, voor wie optreedt mevrouw Sigrid RAEDSCHELDERS,
afdelingshoofd van de afdeling Milieuhandhaving, Milieuschade en Crisisbeheer van het Departement
Leefmilieu, Natuur en Energie van de Vlaamse overheid,
hierna de verwerende partij te noemen,

ingeschreven in het register van de beroepen onder nummer **10/MHHC/5-M,**

heeft het Milieuhandhavingcollege het volgende overwogen:

1. Voorwerp van het beroep

Het beroep is gericht tegen de beslissing nummer 09/AMMC/106-M/TR van 31 mei 2010 van de gewestelijke entiteit waarbij aan de verzoekende partij een alternatieve bestuurlijke geldboete van 99 euro wordt opgelegd, vermeerderd met de opdecieimen die van toepassing zijn voor de strafrechtelijke geldboeten, aldus gebracht op 544,50 euro, dit wegens het schenden van de natuurvergunningplicht.

2. Verloop van de rechtspleging

2.1. Met een brief van 5 oktober 2009 meldt de procureur des Konings van Dendermonde, overeenkomstig artikel 16.4.33 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna DABM), aan de gewestelijke entiteit dat hij dit dossier niet strafrechtelijk zal behandelen.

Met een brief van 5 november 2009 brengt de gewestelijke entiteit de verzoekende partij op de hoogte van haar voornemen om een alternatieve bestuurlijke geldboete op te leggen en nodigt zij de verzoekende partij uit om schriftelijk haar verweer mee te delen.

Met een brief van 10 november 2009 bezorgt de verzoekende partij haar verweer aan de gewestelijke entiteit.

Op 31 mei 2010 legt de gewestelijke entiteit de voormelde alternatieve bestuurlijke geldboete op.

De kennisgeving van deze beslissing aan de verzoekende partij gebeurt op 4 juni 2010 met een aangetekende brief.

2.2. Met een aangetekende brief van 8 juni 2010 stelt de verzoekende partij beroep in tegen die beslissing.

Zij betwist dat het planten van maïs op haar percelen verboden zou zijn, ondergeschikt houdt zij voor dat de boete te hoog is.

In de brief is geen inventaris van de overtuigingsstukken opgenomen. De verzoekende partij voegt ook geen overtuigingsstukken toe.

De verwerende partij dient op 21 juni 2010 bij de griffie een dossier in met stukken, op grond waarvan de gewestelijke entiteit haar beslissing heeft genomen.

De verwerende partij dient op 11 augustus 2010 een memorie van antwoord in.

De verzoekende partij dient geen memorie van wederantwoord in.

2.3. Het beroep is voor behandeling vastgesteld op de openbare zitting van 9 november 2010.

De verzoekende partij is op deze zitting in persoon aanwezig. De verwerende partij is vertegenwoordigd door mevrouw Sigrid RAEDSCHELDERS.

Bestuursrechter Luk JOLY brengt verslag uit.

De partijen worden gehoord.

De debatten worden gesloten en de zaak wordt voor uitspraak in beraad genomen.

3. Ontvankelijkheid

3.1. Het beroep dat is ingediend op 8 juni 2010 met een aangetekende brief, is tijdig en

regelmatig naar vorm.

Er stellen zich geen problemen met betrekking tot andere aspecten van de ontvankelijkheid van het beroep en de verwerende partij werpt desbetreffend geen excepties op.

3.2. Het beroep is ontvankelijk.

4. Feiten

4.1. Op 1 september 2009 stelt een toezichthouder van het Agentschap voor Natuur en Bos ten laste van de verzoekende partij een proces-verbaal op in verband met de overtreding van artikel 13, §4 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (hierna decreet Natuurbehoud) en van artikel 9, 1°, e) en 5° en artikel 10, §1, 1° van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het natuurdecreet (hierna besluit Natuurbehoud).

Aan de verzoekende partij wordt ten laste gelegd dat zij de percelen gelegen te [...], afdeling [...] sectie [...] nummers [...] en [...] omgezet heeft van grasland naar maïsakker zonder voorafgaand over een natuurvergunning te beschikken.

De percelen zijn, volgens het opgestelde proces-verbaal, gelegen

- in een valleigebied van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren;
- in een habitatrichtlijngebied code BE 230006 "Schelde- en Durmeëstuarium van de Nederlandse grens tot Gent";

Ze zijn tevens op de biologische waarderingskaart aangeduid als historisch permanent grasland code Hpr Weilandcomplex met veel sloten en/of microreliëf.

4.2. In het proces-verbaal van verhoor van 1 september 2009 verklaart de verzoekende partij: *"Ik heb dit voorjaar in mei 2009 getracht om gras in te zaaien. Het perceel was kapot daar het te lang onder water gestaan heeft tijdens de opnames van een film van de watersnood in 1953. Het gras wou niet meer groeien en ik heb besloten om maïs in te zaaien. Indien ik geen vergunning kan krijgen zal ik de percelen terug inzaaien als grasland en dat voor eind april 2010 en als grasland behouden."*

5. Beoordeling

5.1. De gewestelijke entiteit kwalificeert het vastgestelde feit als een milieumisdrijf als vermeld in artikel 16.1.2, 2°, van het DABM en meer bepaald als een schending van artikel 13, §4 van het decreet Natuurbehoud en van artikel 8, §1, 5° van het besluit Natuurbehoud, met name het zonder voorafgaandelijke vergunning wijzigen van de vegetatie van het perceel door het omzetten van historisch permanent grasland, gelegen in een door het gewestplan aangewezen valleigebied of binnen de perimeters afgebakend in uitvoering van de Habitatrichtlijn, in cultuurland (maïs).

Op grond van het lastens de verzoekende partij opgestelde proces-verbaal is de gewestelijke entiteit van oordeel dat het milieumisdrijf afdoend naar recht bewezen is en legt zij de verzoekende partij een alternatieve bestuurlijke geldboete op van 99 euro, vermeerderd met de opdecimen van toepassing op de strafrechtelijke geldboeten.

5.2. In haar brief van 8 juni 2010, houdende haar beroep, voert de verzoekende partij tegen de bestreden beslissing volgende bezwaren aan:

*"oppervlakte 7000m² grasland naar maïs voor 1 jaar.
het was te laat in het voorjaar om terug gras te zaaien.
is er besloten om maïs te zaaien.
twee van de vier burens zaaien reeds enkele jaren maïs. Zowel links als rechts van het perceel."*

De verzoekende partij besluit: *"Ik vind dat de boete hoog is voor zo kleine omschakeling van één jaar waar wij zelf de oorzaak niet van zijn."*

Tijdens de zitting verklaart de verzoekende partij onder meer dat ze het perceel toch niet kon laten liggen, dat er in geen enkele wet staat dat boeren geen maïs mogen aanplanten, dat zij haar best gedaan had door opnieuw gras in te zaaien, dat de schade hersteld was en er dan toch geen probleem was, dat alle boeren rond hen maïs zaaien, dat ze nooit verwittigd was dat ze in valleigebied geen maïs mocht aanplanten en dat ze dienaangaande nooit bericht kreeg en dus niet kon weten dat er een natuurvergunningsplicht was;

In wezen betoogt de verzoekende partij dat zij onwetend was dat haar perceel gekwalificeerd is als historisch permanent grasland, gelegen in bijzonder beschermde gebieden, te weten een valleigebied en een gebied afgebakend door de perimeters in uitvoering van de Habitatrichtlijn.

5.3. Luidens artikel 13, §4 van het decreet Natuurbehoud wordt het wijzigen van de vegetatie in een valleigebied of een gebied afgebakend volgens of in uitvoering van een Europese richtlijn, afhankelijk gemaakt van het verkrijgen van een vergunning. Krachtens deze bepaling wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om te bepalen welke activiteiten een wijziging van de vegetatie inhouden.

Volgens artikel 8, §1, 5° van het besluit Natuurbehoud wordt het wijzigen van historisch permanent grasland gelegen in een valleigebied of binnen de perimeters afgebakend in uitvoering van de Habitatrichtlijn als een vergunningsplichtige vegetatiewijziging beschouwd.

Artikel 2, 5° van het decreet Natuurbehoud bepaalt het begrip historisch permanent grasland. Luidens de bijlage IV van het besluit Natuurbehoud wordt voor deze definitie “*indicatief*” verwezen naar een aantal karteringseenheden zoals aangegeven in de biologische waarderingskaart.

Het ten laste van de verzoekende partij opgestelde proces-verbaal vermeldt dat de betrokken percelen “*op de biologische waarderingskaart aangeduid (zijn) als historisch permanent grasland. Code Hpr Weilandcomplex met veel sloten en/of microreliëf.*”

Uit de voormelde decretale en reglementaire bepalingen moet worden besloten dat wijzigingen van historisch permanent grasland, gelegen binnen bepaalde beschermingsgebieden, aan een vergunningsplicht zijn onderworpen.

Het Milieuhandhavingcollege stelt vast dat de kwalificatie van historisch permanent grasland *in casu* volledig en uitsluitend gesteund is op de biologische waarderingskaart. Deze kaart maakt deel uit van een project van de Vlaamse overheid waarbij aan de hand van een uniforme lijst van karteringseenheden de vegetatie wordt geïnventariseerd en in kaart gebracht. Deze kaart werd niet wettig vastgesteld en evenmin bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad, dus heeft geen bindende en verordenende kracht en is derhalve niet tegenstelbaar aan de verzoekende partij. Integendeel lijkt het erop dat voor de definitie van historisch permanent grasland indicatief verwezen wordt naar karteringseenheden van de biologische waarderingskaart. Dit klemt des te meer gelet op de verstreckende eigendomsbeperkende gevolgen die aan dergelijke kwalificatie verbonden zijn.

De kwalificatie van de betrokken percelen als “historisch permanent grasland” is onwettig. Het bewijs van het bestaan van het milieumisdrijf is derhalve niet geleverd zodat de gewestelijke entiteit onbevoegd was om een alternatieve bestuurlijke geldboete op te leggen.

De bestreden beslissing is derhalve onwettig omdat zij strijdt met artikel 16.4.27, tweede lid van het DABM.

Om deze redenen beslist het Milieuhandhavingscollege:

1. Het door de verzoekende partij ingestelde beroep is ontvankelijk en gegrond.
2. De bestreden beslissing van de gewestelijke entiteit met nummer 09/AMMC/106-M/TR van 31 mei 2010 wordt vernietigd.

Deze beslissing is uitgesproken in Brussel op de openbare zitting van 15 december 2010 door het Milieuhandhavingscollege, dat samengesteld is uit:

Jan HEYMAN	voorzitter
Carole M. BILLIET	ondervoorzitter
Ludo DE JAGER	bestuursrechter
Luk JOLY	bestuursrechter
Josef NIJS	bestuursrechter
Peter SCHRYVERS	bestuursrechter

bijgestaan door

Xavier VERCAEMER	griffier.
------------------	-----------

De griffier,

De voorzitter,

Xavier VERCAEMER

Jan HEYMAN

Milieuhandhavingscollege

Tussenbeslissing MHHC-10/5-VK van 15 december 2010

Milieu-inbreuk – Bodemdecreet – *Prima facie* onbevoegdheid tot vaststelling van de inbreuk in een verslag van vaststelling – Eventuele rechtsgevolgen – Ambtshalve heropening van de debatten

In de zaak van

BVBA [...]

met zetel gevestigd te [...],
hierna de verzoekende partij te noemen,

tegen

het VLAAMSE GEWEST,

vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, voor wie optreedt mevrouw Sigrid RAEDSCHELDERS, afdelingshoofd van de afdeling Milieuhandhaving, Milieuschade en Crisisbeheer van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie van de Vlaamse overheid,
hierna de verwerende partij te noemen,

ingeschreven in het register van de beroepen onder nummer **10/MHHC/4-I**,

heeft het Milieuhandhavingscollege het volgende overwogen:

1. Voorwerp van het beroep

Het beroep is gericht tegen de beslissing nummer 09/AMMC/10-I/IC van 29 april 2010 van de gewestelijke entiteit waarbij aan de verzoekende partij een exclusieve bestuurlijke geldboete van 115 euro wordt opgelegd, vermeerderd met de opdecieimen die van toepassing zijn voor de strafrechtelijke geldboeten, aldus gebracht op 632,50 euro, dit wegens de afwezigheid van een transportdocument dat het vervoer van uitgegraven bodem moet begeleiden.

2. Verloop van de rechtspleging

2.1. Op 8 oktober 2009 ontvangt de gewestelijke entiteit van de lokale politie Antwerpen, dienst Leefmilieu, een verslag van vaststelling, gedateerd op 23 september 2009, met betrekking tot een milieu-inbreuk, met name de schending van artikel 191 van het besluit van de Vlaamse regering van 14 december 2007 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering en de bodembescherming (hierna Vlarebo), opgenomen in bijlage XII van het besluit van de Vlaamse regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna Milieuhandhavingsbesluit).

Met een brief van 19 oktober 2009 brengt de gewestelijke entiteit, overeenkomstig artikel 16.4.4, §1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna DABM), de verzoekende partij op de hoogte van haar voornemen om een exclusieve bestuurlijke geldboete op te leggen en nodigt zij de verzoekende partij uit om schriftelijk haar verweer mee te delen.

De verzoekende partij heeft geen schriftelijk verweer ingediend bij de gewestelijke entiteit.

Op 29 april 2010 legt de gewestelijke entiteit de voormelde exclusieve bestuurlijke geldboete op.

De kennisgeving van deze beslissing aan de verzoekende partij gebeurt op 6 mei 2010 met een aangetekende brief.

2.2. Met een verzoekschrift van 3 juni 2010, aangetekend ter post verzonden op 4 juni 2010, stelt de verzoekende partij tegen die beslissing beroep in bij het Milieuhandhavingscollege.

Met dat beroep vraagt zij de bestreden beslissing *“teniet te doen en deze administratieve boete te annuleren.”*

In het verzoekschrift is een inventaris van de overtuigingsstukken opgenomen en de overtuigingsstukken werden bijgevoegd.

De verwerende partij dient op 21 juni 2010 bij de griffie een dossier in met de stukken, op grond waarvan de gewestelijke entiteit haar beslissing heeft genomen.

De verwerende partij dient op 28 juli 2010 een memorie van antwoord in.

De verzoekende partij dient op 13 september 2010 een memorie van wederantwoord in.

De verwerende partij dient op 20 oktober 2010 een laatste memorie in.

2.3. Het beroep is voor behandeling vastgesteld op de openbare zitting van 2 december 2010.

De verzoekende partij, die regelmatig is opgeroepen, is op de zitting niet aanwezig noch vertegenwoordigd. De verwerende partij is vertegenwoordigd door mevrouw Sigrid RAEDSCHELDERS.

Bestuursrechter Ludo DE JAGER brengt verslag uit.

De verwerende partij is gehoord.

De zaak werd in voortzetting gesteld naar de zitting van 15 december 2010. Op deze zitting werden de debatten gesloten en werd de zaak voor uitspraak in beraad genomen.

3. Ontvankelijkheid

3.1. Het beroep dat is ingediend op 4 juni 2010 met een aangetekende brief, is tijdig en regelmatig naar vorm.

Er stellen zich geen problemen met betrekking tot andere aspecten van de ontvankelijkheid van het beroep en de verwerende partij werpt desbetreffend geen excepties op.

3.2. Het beroep is ontvankelijk.

4. Feiten

Naar aanleiding van een ambtshalve transportcontrole op 17 september 2009 aan de Boomsesteenweg te 2610 Antwerpen stelt een inspecteur van de afdeling Leefmilieu van de lokale politie Antwerpen, optredend *“krachtens de bevoegdheid die hem werd verleend bij titel XVI “Toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen” van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid”*, een verslag van vaststelling op waarin wordt geacteerd dat het grondtransport uitgevoerd in opdracht van de verzoekende partij niet begeleid was van een transportdocument zoals voorgeschreven door artikel 191 van het Vlarebo. Deze milieu-inbreuk is opgenomen in de bijlage XII van het Milieuhandhavingsbesluit.

5. Beoordeling

5.1. Luidens de bijlage XII van het Milieuhandhavingsbesluit is een schending van artikel 191 van het Vlarebo te kwalificeren als een milieu-inbreuk.

Artikel 16.3.1, §1, 5° van het DABM bepaalt dat de personeelsleden van een politiezone, die worden aangewezen door het bevoegd orgaan, als toezichthouders kunnen optreden.

In artikel 16.3.23 van het DABM is voorgeschreven dat de toezichthouders bij het vaststellen van een milieu-inbreuk een verslag van vaststelling kunnen opstellen.

In artikel 34 van het Milieuhandhavingsbesluit is onder meer bepaald welke toezichtbevoegdheden de toezichthouders van politiezones kunnen uitoefenen. Dit artikel bevat geen bepaling waaruit blijkt dat zij toezicht kunnen uitoefenen op de toepassing van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming en zijn uitvoeringsbesluiten.

Integendeel, artikel 27 van het Milieuhandhavingsbesluit draagt deze bevoegdheid op aan de in artikel 12, 7° en 8° van het besluit genoemde personen, te weten de door de Vlaamse minister bevoegd voor het Leefmilieu aangestelde personeelsleden van de afdeling Bodembeheer en de afdeling Interventie, Verwijdering en Sanering van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij.

5.2. Uit het samenlezen van voormelde decretale en reglementaire bepalingen valt op het eerste gezicht af te leiden dat de verbaliserende inspecteur van de lokale politie Antwerpen de bevoegdheid mist om met betrekking tot een milieu-inbreuk, voortspruitend uit een schending van het Vlarebo, een verslag van vaststelling op te stellen.

Een dergelijk verslag, opgesteld door een daartoe onbevoegde politionele toezichthouder, lijkt daardoor nietig en zou op het eerste gezicht geen rechtsgeldige vaststelling van deze milieu-inbreuk kunnen inhouden.

Het Milieuhandhavingscollege heeft dan ook de indruk, en vooralsnog een loutere indruk, dat de bestreden beslissing die steunt op dit verslag om deze reden door onwettigheid is aangetast.

5.3. Het grondwettelijk beginsel van de scheiding van de machten is een van de pijlers van ons grondwettelijk bestel. Het houdt onder meer in dat de onderscheiden machten hun respectievelijke bevoegdheden op een rechtsconforme wijze moeten uitoefenen. Dit geldt ook voor de uitvoerende macht, in de uitoefening van de bevoegdheden die haar door en krachtens de Grondwet, de wetten en de decreten zijn toegekend. De naleving van deze basiswaarborg vormt een essentieel gegeven in het publiek recht, een grondvoorwaarde voor de rechtsstaat. De eerbied voor de regels die de bestuursbevoegdheid afbakenen, waarborgt de goede werking van het bestuur en de bescherming van de burgers. Dit alles verklaart waarom de regels die de bevoegdheid van het bestuur vastleggen de openbare orde raken.

5.4. In acht genomen de vorenstaande overwegingen valt het niet uit te sluiten dat het Milieuhandhavingscollege zal overgaan tot het ambtshalve opwerpen van een middel van onwettigheid.

Teneinde de rechten van verdediging van de partijen te vrijwaren worden de debatten ambtshalve heropend en wordt aan de partijen een bijkomende termijn verleend om desgewenst een aanvullende memorie te ontwikkelen met dien verstande dat deze memorie moet beperkt blijven tot de weergave van de standpunten van de partijen met betrekking tot het voorgehouden ambtshalve middel.

Om deze redenen beslist het Milieuhandhavingscollege:

1. De debatten ambtshalve te heropenen.
2. Aan de partijen de gelegenheid te bieden om tot uiterlijk 10 januari 2011 een aanvullende memorie ter griffie in te dienen.
3. Het beroep voor verdere behandeling vast te stellen op de zitting van 13 januari 2011 om 14 uur.

Deze tussenbeslissing is uitgesproken in Brussel op de openbare zitting van 15 december 2010 door het Milieuhandhavingscollege, dat samengesteld is uit:

Jan HEYMAN	voorzitter
Carole M. BILLIET	ondervoorzitter
Ludo DE JAGER	bestuursrechter
Luk JOLY	bestuursrechter
Josef NIJS	bestuursrechter
Peter SCHRYVERS	bestuursrechter

bijgestaan door

Xavier VERCAEMER	griffier.
------------------	-----------

De griffier,

De voorzitter,

Xavier VERCAEMER

Jan HEYMAN

Colofon**Uitgave**

Milieuhandhavingscollege

Verantwoordelijke uitgever

Jan Heyman

Voorzitter van het Milieuhandhavingscollege

Koning Albert II-laan 35 bus 23

1030 Brussel

Eindredactie

ir. Peter Schryvers

Foto

Jan Swinnen

Depotnummer

D/2011/3241/134

Dit rapport is beschikbaar op de website van het Milieuhandhavingscollege: www.mhbc.be

Overname wordt verwelkomd, mits bronvermelding.